

## عنوان مقاله:

جدا شده از دریاچه نمک آران و بیدگل، یک باکتری نمک دوست نسبی مقاوم به برخی فلزات سمی *Salinivibrio sp*.

## محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی پایدار و تولید محصول سالم (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

## نویسندگان:

فرناز خدابخش - دانشجو کارشناسی ارشد گروه بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا

سنبل ناظری - استادیار گروه بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا

محمدعلی آموزگار - استادیار گروه میکروبیولوژی پردیس علوم دانشگاه تهران دانشگاه تهران

غلامرضا خداکرمیان - دانشیار گروه گیاهپزشکی دانشگاه بوعلی سینا

## خلاصه مقاله:

فلزات سنگین اثرات سمی برای انسان، حیوانات و حتی گیاهان دارند. جهت زدودن این فلزات از محیط زیست علاوه بر روش های فیزیکی شیمیایی، از روش های بیولوژیک نیز استفاده میشود. برخی باکتری ها در تجزیه زیستی این فلزات سنگین موثرند. این باکتری ها به این فلزات مقاوم بوده و در حضور آنها رشد میکنند. در این پژوهش مقاومت باکتری *Salinivibrio sp* جدا شده از دریاچه شور آران و بیدگل نسبت به فلزات سنگین مورد مطالعه قرار گرفته است. مواد و روشها: کلونی باکتری جدا شده از دریاچه جهت بررسی مقاومت به نیکل، سرب، کادمیوم، نقره، کبالت، مس و روی به محیط ونتوزا 1 و همکاران (1982) به همراه غلظت های مختلف فلزات برده شد. جهت تعیین ارزش بیوتکنولوژیکی باکتری، توانایی آن در تولید برخی آنزیم ها بررسی شد. نتایج *Salinivibrio sp* جدا شده از دریاچه، یک سویه باکتری نمک دوست با قابلیت رشد در محدوده نمک 2/5-10% با تحمل بالا نسبت به نیکل و سایر فلزات سنگین بود. این باکتری قابلیت تولید آنزیم های متعدد از جمله سلولاز، آمیلاز و... را نیز دارا بود. نتیجه گیری: با توجه به نتایج بدست آمده در این آزمایش، وجود میکروارگانیزم مقاوم به فلزات سمی و سنگین با پتانسیل تجزیه کنندگی زیستی و قابلیت تولید آنزیم در دریاچه نمک آران و بیدگل جداسازی شد

## کلمات کلیدی:

باکتری، نمک دوست نسبی، فلزات سنگین، نیکل، مقاومت

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/107625>

